10/09/2019

Μητρ.Καστορίας: “Ματαιότης ματαιοτήτων, τα πάντα ματαιότης”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Καστορίας

Του Σεβ. Μητροπολίτου Καστορίας Σεραφείμ, Υπερτίμου και Εξάρχου Άνω Μακεδονίας

Τι είναι η ζωή; Πως πρέπει να φιλοσοφούμε για την ζωή; Τι πρέπει να κάνουμε για να εξαγοράσουμε τον καιρό της παρούσης ζωής σύμφωνα με το παράγγελμα του Αποστόλου Παύλου «εξαγοραζόμενοι τον καιρόν, ότι αι ημέραι πονηραί εισί» (Εφεσ. 5,16);.

Μας διακρίνει σήμερα ένα πνεύμα απαισιοδοξίας και συγχρόνως αντιπατερικότητος. Δεν θέλουμε να έχουμε επικοινωνία με τους Πατέρες της Εκκλησίας, ούτε και να ανατρέχουμε στις πνευματικές συμβουλές τους. Ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος απευθυνόμενος στον Ευτρόπιο της εποχής του, μας ζωγραφίζει τι είναι η παρούσα ζωή και πως μπορούμε να την χρησιμοποιήσουμε για να έχουμε μέρος και κλήρο μετά πάντων των Αγίων στην Βασιλεία των Ουρανών.

Ας ακούσουμε την φωνή του Ιερού Χρυσοστόμου, που είναι επίκαιρη για όλους μας: «Πάντοτε βέβαια, ιδιαίτερα όμως τώρα είναι η ευκαιρία να πούμε, “ματαιότης ματαιοτήτων, τα πάντα ματαιότης” (Εκκλ. 1,2). Που είναι τώρα η λαμπρή στολή της υπατείας; Που οι φωτεινές λαμπάδες; Που οι θόρυβοι, και οι χοροί, και οι διασκεδάσεις, καί τα πανηγύρια; Που είναι ο θόρυβος της πόλης και οι επευφημίες στα ιπποδρόμια και οι κολακείες των θεατών; Όλα αυτά έφυγαν· φύσηξε ξαφνικά άνεμος και έριξε κάτω τα φύλλα και μας έδειξε το δένδρο γυμνό και να κλονίζεται πια από την ρίζα του. Γιατί τέτοια ήταν η ορμή του ανέμου, ώστε να απειλεί να ξεριζώσει σύριζα το δένδρο και να τραντάξει και αυτά τα νεύρα του. Που είναι τώρα οι ψεύτικοι φίλοι; Που είναι τα συμπόσια και τα δείπνα; Που είναι το πλήθος των παρασίτων, και το ανόθευτο κρασί που χυνόταν όλη την ημέρα, και οι ποικίλες τέχνες των μαγείρων και οι υπηρέτες της εξουσίας που έκαναν και έλεγαν όλα για να είναι ευχάριστοι; Νύχτα ήταν όλα εκείνα και όνειρο, και όταν ήρθε η ημέρα εξαφανίσθηκαν. Άνθη ήταν ανοιξιάτικα, και όταν πέρασε η άνοιξη όλα μαράθηκαν. Σκιά ήταν καί έφυγε γρήγορα, καπνός ήταν και διαλύθηκε, αερόφουσκες ήταν και έσκασαν, αράχνη ήταν και έσπασε.

»Γι΄ αυτό αυτά τα πνευματικά λόγια επαναλαμβάνουμε συνέχεια λέγοντας, “ματαιότης ματαιοτήτων, τα πάντα ματαιότης”. Πρέπει δηλαδή αυτά τα λόγια να είναι γραμμένα συνέχεια και στους τοίχους και στα ρούχα και στην αγορά και στο σπίτι και στους δρόμους και στις πόρτες και στις εισόδους και κυρίως στην συνείδηση του καθενός και πάντοτε να τα μελετούμε. Επειδή η απάτη των πραγμάτων, και τα προσωπεία και η υποκρισία, θεωρούνται από τους πολλούς πως είναι αλήθεια, αυτό το ρητό κάθε ημέρα, και στο δείπνο, και στο γεύμα, και στις συνάξεις έπρεπε ο καθένας να το λέγει στον πλησίον του και από αυτόν να ακούει, “ματαιότης ματαιοτήτων, τα πάντα ματαιότης”» (Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος, Ομιλία Α εις Ευτρόπιον, ΕΠΕ 33,87-89).